ASEMPRE JA ASOCIACIÓN NACIONAL DE EMPRESAS DE EXTERNALIZACIÓN Y GESTIÓN DE ENVÍOS Y PEQUEÑA PAQUETERIA

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

11 päivänä maaliskuuta 2004 *

Asiassa C-240/02,

jonka Tribunal Supremo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (Asempre) ja

Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería

vastaan

Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos ja

Administración General del Estado

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

ennakkoratkaisun yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. W. A. Timmermans ja S. von Bahr,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Espanjan hallitus, asiamiehenään R. Silva de Lapuerta,

— Belgian hallitus, asiamiehenään A. Snoecx,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään K. Simonsson ja L. Escobar Guerrero,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencian (Asempre), edustajanaan abogado J. M. Piqueras Ruiz, Espanjan hallituksen, asiamiehenään N. Díaz Abad, ja komission, asiamiehinään K. Simonsson ja J. L. Buendía Sierra, 26.6.2003 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.10.2003 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal Supremo on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 16.5.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.7.2002, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisön säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14; jäljempänä direktiivi) tulkinnasta. Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa kaksi espanjalaista postipalveluja tarjoavaa yhdistystä eli Asociación Profesional de Empresas de

Reparto y Manipulado de Correspondencia (jäljempänä Asempre) ja Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envios y Pequeña Paquetería ovat nostaneet kanteen postipalveluista annetun asetuksen hyväksymisestä 3.12.1999 annetusta kuninkaan asetuksesta nro 1829/1999 (BOE nro 313, 31.12.1999, s. 46433; jäljempänä kuninkaan asetus).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön oikeus

2 Direktiivillä pyritään sen kahdeksannen perustelukappaleen mukaan varmistamaan postialan palvelujen asteittainen ja säännelty vapauttaminen. Sen 1 artiklan mukaan sillä vahvistetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat erityisesti postin yleispalvelujen tarjoamista yhteisössä ja niiden palvelujen määrittämisen perusteita, jotka voidaan varata yleispalvelun tarjoajille, ja muiden kuin varattujen palvelujen ehtoja.

3 Kuten direktiivin kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, direktiivillä vahvistetaan yhteisön tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yleisiä periaatteita, kun taas yksityiskohtaisten menettelyjen valitseminen kuuluu jäsenvaltioille, joiden on vapaasti voitava valita omiin oloihinsa parhaiten sopiva järjestelmä.

4 Postipalvelut määritellään tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa palveluiksi, "joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu".

5 Saman 2 artiklan 6 kohdan mukaan "postilähetyksellä" tarkoitetaan "yleispalvelun tarjoajan kuljetettavaa valmista lähetystä, joka on osoitettu jollekin vastaanottajalle. Nämä lähetykset voivat kirjelähetysten lisäksi olla esimerkiksi kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja sekä postipaketteja, jotka sisältävät joko kaupallista arvoa omaavaa tai sitä vailla olevaa tavaraa".

6 Postin yleispalvelun tarjoajille varattavissa olevien palvelujen yhdenmukaistamisesta säädetään direktiivin 7 artiklassa seuraavasti:

"1. Siinä määrin kuin yleispalvelun ylläpitämiseksi on tarpeen, yleispalvelun tarjoajalle tai tarjoajille saadaan kussakin jäsenvaltiossa palveluista, lähetysten toimitusnopeudesta riippumatta, varata sellaisten kotimaan kirjelähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu, joiden hinta on vähemmän kuin viisi kertaa alimpaan painoluokkaan kuuluvan, mahdollisesti käytössä olevan nopeimman vakioluokan kirjelähetyksen normaali hinta ja paino vähemmän kuin 350 grammaa. Sokeille ja heikkonäköisille tarkoitetuissa maksuttomissa postipalveluissa voidaan poiketa paino- ja hintarajoista.

2. Siinä määrin kuin yleispalvelun ylläpitämiseksi on tarpeen, ulkomaanposti ja suoramainontaposti voivat edelleen 1 kohdassa mainittujen hinta- ja painorajojen puitteissa kuulua varattuihin palveluihin.

— —

4. Asiakirjojen vaihtoa ei voi varata."

7 Niistä palveluista, jotka eivät kuulu yleispalveluun, todetaan direktiivin 21 perustelukappaleessa seuraavaa:

"Uudet palvelut (palvelut, jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista) ja asiakirjojen vaihto eivät kuulu yleispalveluun, eikä sen vuoksi ole perusteltua varata niitä yleispalvelun tarjoajille; tämä koskee myös itse tuotettua palvelua (postin lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön hoitamia postipalveluja tai näiden lähetysten noutamista ja kuljettamista yksinomaan mainitun henkilön puolesta toimivan sivullisen toimesta), joka ei kuulu palvelujen ryhmään."

Kansallinen oikeus

8 Direktiivi saatettiin voimaan Espanjan oikeudessa Servicio Postal Universal y de Liberalización Postales -nimisellä 13.7.1998 annetulla lailla nro 24/1998 (postin yleispalveluista ja postipalvelujen vapauttamisesta annettu laki) (BOE nro 167, 14.7.1998, s. 23473; jäljempänä postilaki) sekä kuninkaan asetuksella.

9 Postilain 2 §:n 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"— — itse tuotettu palvelu on kyseessä silloin, kun postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja on sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suorittaa palvelun itse tai käyttäen yksinomaan hänen puolestaan toimivaa sivullista, joka käyttää tällöin muita kuin postin yleispalvelun tarjoajan välineitä. Sillä, että palvelut tuotetaan itse, ei saada häiritä 18 §:ssä tarkoitettuja varattuja palveluja."

10 Kuninkaan asetuksen 2 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa

"Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu itse tuotetut palvelut.

Itse tuotettu palvelu on kyseessä silloin, kun postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja on sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suorittaa palvelun itse tai käyttäen yksinomaan hänen puolestaan toimivaa sivullista, joka käyttää tällöin muita kuin postin yleispalvelun tarjoajan välineitä.

Postilähetyksen lähettäjä ja vastaanottaja on sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö edellisessä momentissa tarkoitetulla tavalla, kun lähettäjän ja vastaanottajan välillä on työsuhde tai kun ne toimivat sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimissä ja lukuun, joka suorittaa itse tuotetun palvelun.

Jotta lähettäjän ja vastaanottajan voitaisiin katsoa olevan sama henkilö, lähetysten kuljetus ja jakelu on suoritettava yksinomaan niiden eri keskusten, tytäryhtiöiden tai kotipaikkojen välillä, jotka itse tuotetun palvelun suorittavalla henkilöllä on, ja lähetysten jakelun on tapahduttava fyysisesti yksinomaan edellä mainituissa paikoissa.

Itse tuotettu palvelu ei ole kyseessä silloin, kun luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt liike- tai yritystoiminnassaan tarjoavat postipalveluja kolmansille.

Silloin kun palvelu tuotetaan itse sisäisen postin tai vastaavan menetelmän avulla, siihen ei saa kuulua lähetyksiä, jotka kuuluvat postin yleispalvelun tarjoajalle varattujen palvelujen alaan.

Tällä järjestelmällä ei saa missään tapauksessa häiritä niiden palvelujen suorittamista, jotka on varattu postin yleispalvelun tarjoajalle."

11 Postilain 18 a §:n ja kuninkaan asetuksen 53 §:n 1 momentin mukaan postiosoituspalvelut, jotka on määritelty "palveluiksi, joiden avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja pyynnöstä julkista postiverkostoa käyttäen", kuuluvat yleispalvelun tarjoajalle varattuihin palveluihin.

Pääasian riita ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että Asempre ja Asociación Nacional de empresas de Externalización y Gestión de Envios y de Pequeña Paquetería nostivat kanteen kuninkaan asetuksesta vaatien sen tiettyjen säännösten kumoamista. Vastaajina pääasiassa ovat postin yleispalvelun tarjoaja Espanjassa, Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos, ja Administración General del Estado.

13 Ne kuninkaan asetuksen säännökset, joiden kumoamista yhdistykset ovat vaatineet, koskevat yleispalvelun tarjoajalle varattuja palveluja, toisin sanoen itse tuotettuja palveluja ja postiosoituspalveluja.

14 Pääasian kantajat ovat sitä mieltä, että näitä palveluja, sellaisena kuin ne määritellään kuninkaan asetuksessa, ei voida varata yleispalvelun tarjoajalle. Ne vetoavat kumoamisvaateensa tueksi yhteisön oikeussääntöjen, eritoten direktiivin 21 perustelukappaleen ja 7 artiklan, rikkomiseen.

15 Koska Tribunal Supremo on katsonut, että asian ratkaiseminen riippuu suuressa määrin näiden säännösten tulkinnasta, ja koska se on ollut epävarma siitä, mikä on niiden asianmukainen tulkinta, se on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko direktiivin 97/67/EY 21 perustelukappaletta tulkita siten, että itse tuotetun palvelun käsitteen ulkopuolelle voidaan jättää postipalvelut, jotka lähettäjä (tai yksinomaan sen puolesta toimiva sivullinen) itse suorittaa, kun vastaanottajana ei ole tämä sama henkilö, kun nämä palvelut on suoritettu tämän liiketoiminnassa tai ne on suoritettu sisäisenä postina tai vastaavia menetelmiä käyttäen tai kun itse tuotettu palvelu häiritsee postin yleispalvelun tarjoajalle varattujen palvelujen suorittamista?

2) Voidaanko postiosoituspalvelun katsoa kuuluvan postin yleispalvelun tarjoajalle varattuihin palveluihin?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

16 Kansallinen tuomioistuin kysyy ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessään pääasiallisesti, onko direktiivin 7 artiklaa, kun sitä luetaan tämän direktiivin

21 perustelukappaleen valossa, tulkittava siten, että sillä sallitaan seuraavien edellytysten asettaminen itse suoritetulle palvelulle eli lähettäjän tai sen puolesta toimivan sivullisen suorittamille postipalveluille:

— vastaanottajan ja lähettäjän on oltava sama henkilö

— palvelujen tarjoajan liike- tai yritystoiminnassa ei saada suorittaa palveluja sivullisille

— palveluja ei saada suorittaa sisäisen postin tai vastaavan menetelmän avulla ja

— nämä toimenpiteet eivät saa häiritä postin yleispalvelun tarjoajalle varattuja palveluja.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

17 Espanjan hallitus väittää, että itse suoritetun palvelun käsitteen määritelmä on ainoastaan direktiivin 21 perustelukappaleessa eikä sen säädösosassa. Pelkällä säädöksen perustelukappaleella ei voida asettaa velvollisuuksia jäsenvaltioille.

18 Direktiivin 21 perustelukappaleen ja kuninkaan asetuksen riidanalaisten säännösten kohteet ja tavoitteet ovat Espanjan hallituksen mukaan erilaisia, sillä kyseisessä perustelukappaleessa mainitaan ne palvelut, jotka eivät kuulu yleispalveluun, ja kuninkaan asetuksella määritellään itse suoritetun palvelun soveltamisala täsmentämällä, mitkä ovat sen ulkopuolelle jäävät palvelut. Luettaessa tarkkaavaisesti direktiiviä ja kuninkaan asetusta ilmenee lisäksi, etteivät näissä kahdessa tekstissä annetut määritelmät eroa olennaisesti toisistaan, sillä molemmissa tapauksissa itse tuotettujen palvelujen saajat ovat niitä samoja henkilöitä, jotka ovat toimineet lähettäjinä. Kuninkaan asetuksessa annettu itse suoritetun palvelun määritelmä soveltuu siis yhteen direktiivillä annetun määritelmän kanssa.

19 Asempre, Belgian hallitus ja komissio ovat tästä eri mieltä. Ne katsovat, että riidanalainen kansallinen sääntely on ristiriidassa direktiivin kanssa, koska sillä laajennetaan perusteettomasti Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafosin monopolia. Kuninkaan asetuksella tehdyllä itse suoritetun palvelun käsitteen huomattavalla rajoittamisella yleispalvelun tarjoajalle varataan paljon enemmän palveluja kuin sillä olisi, jos direktiivi olisi täytäntöönpantu asianmukaisesti.

20 Ne väittävät, että direktiivin 21 perustelukappaleella on hyvinkin oikeusvaikutus, koska saman direktiivin 7 artiklaa, jonka mukaan vain rajoitettu määrä postipalveluja voidaan varata, on luettava tämän perustelukappaleen valossa. Viimeksi mainitussa määritetään selvästi itse suoritettu palvelu, eikä siinä mainita kuninkaan asetuksella asetettuja lisäedellytyksiä. Kansallisen tuomioistuimen mainitsemilla rajoituksilla rikotaan siis direktiiviä.

Yhteisöjen tuomioistuimen vastaus

21 On kiistatonta, ettei itse suoritettua palvelua mainita direktiivin 7 artiklassa, jossa kuvataan ne eri palvelut, jotka voidaan varata tai olla varaamatta yleispalvelun

tarjoajalle. Itse suoritetun palvelun käsitettä käytetään sen sijaan direktiivin 21 perustelukappaleessa, jossa täsmennetään, ettei tämä käsite "kuulu" direktiivin 7 artiklassa tarkoitettujen "palvelujen ryhmään". Itse suoritettu palvelu samaistetaan näin uusiin palveluihin, jotka määritellään palveluiksi, "jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista", ja asiakirjojen vaihtoon, ja nämä eivät saman perustelukappaleen mukaan nekään kuulu yleispalveluun eikä niitä sen vuoksi voida varata yleispalvelun tarjoajille.

22 Tällä perustelulla, joka liittyy niihin palveluihin, jotka on suoralta kädeltä jätettävä direktiivin 7 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, direktiivin 21 perustelukappaleella annetaan siis sellaisia täsmennyksiä, jotka on otettava huomioon direktiiviä tulkittaessa, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 26 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa nimenomaisesti todennut.

23 Tässä perustelukappaleessa määritellään itse suoritetuksi palveluksi "postin lähettäjänä olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön hoitamat postipalvelut tai näiden lähetysten noutaminen ja kuljettaminen yksinomaan mainitun henkilön puolesta toimivan sivullisen toimesta". Tästä seuraa, ettei jäsenvaltioilla ole direktiivin 7 artiklan nojalla oikeutta varata tällä tavoin toimitettavien lähetysten noutamista, lajittelua, kuljettamista ja jakelua yleispalvelun tarjoajille.

24 Jos myönnettäisiin, että jäsenvaltioilla on vapaus asettaa itse suoritetun palvelun käsitteelle lisäedellytyksiä ja näin rajoittaa sen kattamia tilanteita, niillä olisi mahdollisuus mielensä mukaan laajentaa palveluja, jotka voidaan varata yleispalvelun tarjoajille. Tällainen laajentaminen olisi vastoin direktiivin tavoitetta, joka sen kahdeksannen perustelukappaleen mukaan on postialan palvelujen asteittainen ja säännelty vapauttaminen.

25 Näin jäsenvaltioilla ei myöskään ole oikeutta liittää rajoittavampia edellytyksiä direktiivissä määriteltyihin käsitteisiin. Kuninkaan asetuksen 2 §:n 2 momentissa itse suoritetun palvelun käsitteelle säädettyjä edellytyksiä, jotka ovat tämän ennakkoratkaisupyynnön kohteena, ei esiinny direktiivissä. Kuten julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksensa 29 kohdassa esittämästä analyysistä ilmenee, kaikilla näillä edellytyksillä rajoitetaan itse suoritettua palvelua, sellaisena kuin se on määriteltynä direktiivissä. Riidanalaiset lisäedellytykset ovat siis ristiriidassa direktiivin kanssa.

26 Kansallisen tuomioistuimen esittämään ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava siten, että direktiivin 7 artiklaa on sen 21 perustelukappaleen valossa luettuna tulkittava siten, ettei siinä sallita itse suoritetulle palvelulle asetettavan seuraavia edellytyksiä:

— vastaanottajan ja lähettäjän on oltava sama henkilö

— palvelujen tarjoajan liike- tai yritystoiminnassa ei saada suorittaa palveluja sivullisille

— palveluja ei saada suorittaa sisäisen postin tai vastaavan menetelmän avulla ja

— nämä toimenpiteet eivät saa häiritä postin yleispalvelun tarjoajalle varattuja palveluja.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

27 Toisessa ennakkoratkaisukysymyksessään kansallinen tuomioistuin kysyy pääasiallisesti, onko direktiivin säännösten vastaista se, että jäsenvaltio varaa postiosoituspalvelut postin yleispalvelun tarjoajille. Postiosoituksella kansallisessa oikeudessa tarkoitetaan kansallisen tuomioistuimen mukaan palvelua, jonka avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja pyynnöstä julkista postiverkostoa käyttäen.

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

28 Asempren mukaan jäsenvaltio ei voi varata postiosoituspalveluja postin yleispalvelun tarjoajille, koska näitä palveluja ei mainita direktiivin 7 artiklassa lueteltujen varattavissa olevien palvelujen joukossa.

29 Espanjan ja Belgian hallitukset sekä komissio väittävät kuitenkin, että direktiivin soveltamisala rajoittuu postipalveluihin, joihin direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan eivät kuulu postiyritysten tarjoamat rahoituspalvelut. Direktiivin 7 artiklaan ei siis voida vedota sen seikan perustelemiseksi tai kiistämiseksi, että jäsenvaltio varaa nämä palvelut yleispalvelun tarjoajille.

Yhteisön tuomioistuimen vastaus

30 On muistutettava, että direktiivin 1 artiklan mukaan siinä vahvistetaan postin yleispalvelujen tarjoamista koskevat yhteiset säännöt. Direktiivin kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, että sillä sen nykyisessä muodossa vahvistetaan yhteisön tasolla yleisiä periaatteita, kun taas yksityiskohtaisten menettelyjen valitseminen kuuluu jäsenvaltioille.

31 Postipalvelut määritellään direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa. Tässä säännöksessä luetellaan tyhjentävästi postilähetysten keräily-, lajittelu-, kuljetus- ja jakelupalvelut. Direktiivin 2 artiklan 6 kohdassa mainitaan yksityiskohtaisemmin, mitä postilähetyksellä on ymmärrettävä. Rahoituspalveluja, joita postipalvelujen tarjoajat mahdollisesti tämän lisäksi tarjoavat, ei mainita 2 artiklassa eikä missään muussakaan direktiivin säännöksessä.

32 Rahoituspalveluita ei siis mainita direktiivin tekstissä, ja kun otetaan huomioon sen tarkka ja rajoittava luonne, mikään ei puhu sellaisen tulkinnan puolesta, jonka mukaan direktiiviä pitäisi soveltaa sen soveltamisalaan kuulumattomiin tilanteisiin.

33 Sillä seikalla, ettei direktiivin 7 artiklassa lueteltujen postin yleispalvelun tarjoajille varattavissa olevien palvelujen joukossa mainita postiosoituksia, ei siis ole ratkaisevaa vaikutusta, koska postiosoitukset eivät kuulu postipalveluihin, jotka yksin kuuluvat tämän säännöksen soveltamisalaan. Jäsenvaltioille jää näin vapaus säännellä postin yleispalvelun tarjoajien mahdollisesti tarjoamia rahoituspalveluja.

34 Kansallisen tuomioistuimen esittämään toiseen kysymykseen on siis vastattava siten, että postiosoitukset, joiden avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja pyynnöstä julkista postiverkkoa käyttäen, eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan.

Oikeudenkäyntikulut

35 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Espanjan ja Belgian hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Tribunal Supremon 16.5.2002 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997**

annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY 7 artiklaa on saman direktiivin 21 perustelukappaleen valossa luettuna tulkittava siten, ettei siinä sallita itse tuotetulle palvelulle asetettavan seuraavia edellytyksiä:

— vastaanottajan ja lähettäjän on oltava sama henkilö

— palvelujen tarjoajan liike- tai yritystoiminnassa ei saada suorittaa palveluja sivullisille

— palveluja ei saada suorittaa sisäisen postin tai vastaavan menetelmän avulla ja

— nämä toimenpiteet eivät saa häiritä postin yleispalvelujen tarjoajalle varattuja palveluja.

2) Postiosoitukset, joiden avulla maksut suoritetaan luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille muiden henkilöiden lukuun ja pyynnöstä julkista postiverkkoa käyttäen, eivät kuulu direktiivin 97/67/EY soveltamisalaan.

Jann Timmermans von Bahr

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä maaliskuuta 2004.

R. Grass V. Skouris

kirjaaja presidentti